

Wierden, 6 juni 2022

Geachte mevrouw Van der Wal-Zeggelink,

Als minister heeft u uw voornemen kenbaar gemaakt de jacht landelijk op het konijn en op het haas in de provincies Drenthe, Gelderland en Limburg) te willen sluiten.

Als buitenmens en niet-jager zie ik mij genoodzaakt hierop te reageren. In uw argumentatie geeft u aan zich zorgen te maken over de omvang, u noemt dat levensvatbaarheid, van de populaties. Of u, of uw ambtenaren, daar wel goed zicht op hebben, betwijfel ik. U baseert zich op informatie die aangeleverd werd door externe organisaties met expliciete standpunten ten aanzien van 'bescherming' en een zeer beperkte actuele kennis.

Jacht, het doodschieten van dieren, in dit geval van een haas of konijn, de laatste mag ook gevangen worden met netten, is niet de oorzaak dat er in het ene jaar meer of minder dieren van deze soorten zijn dan in het andere jaar. Er spelen veel meer factoren een rol, ik ben zo vrij om er maar een paar te noemen. Wat dacht u van het weer (temperatuur, wind en neerslag), het uitbreken van vanuit het buitenland door de mens ingesleepte dierziekten, door de mens veranderende biotopen en de toename van predatoren in aantal maar ook qua (uitheemse) soorten? Van deze laatste diersoorten beschikken uw adviseurs toevallig niet over de juiste cijfers?

In mijn persoonlijke omgeving ken ik meerdere jagers, waarover ik met afstand kritisch kan oordelen. Ik kan inderdaad alleen maar oordelen en wel dat zij zich zeer netjes gedragen in het veld wanneer zij een enkele keer op jacht gaan. Er valt al helemaal niets te veroordelen. Zij doen niets verkeerd wat een populatie kan bedreigen. Ik zie hoe er afspraken gemaakt worden of wat en hoeveel er eventueel geschoten mag worden, voordat zij het veld in gaan. Ik zie hoe zij zich gedragen in het veld en zij duidelijk zichtbaar zichzelf beperkingen op leggen door ook niet te schieten maar te tellen hoeveel zij er uiteindelijk op een dag zien. Met name hazen die aangetroffen worden in het leger, laten ze zitten. Zij noemen dit weidelijkheid, ik noem het hoffelijkheid.

Het hele jaar door, in weer en wind, zie ik jagers in het veld bezig. Zelden actief met een geweer, maar wel met kettingzaag, schop en hark. Bezig met het onderhouden van bosjes en houtwallen. Planten van struiken en bomen voor het wild, en ja, ook voor de insecten en vogels die hiervan afhankelijk zijn. Het inzaaien van strookjes en hoekjes met faunamengsels als voedsel en onderdak voor tal van dieren. Natuurlijk wordt er het hele jaar ook wel eens geschoten. Op kraaien en vossen om de weidevogels nog een kans te geven. Of op verzoek van de boer op kraaien en kauwen aan de randen van maisvelden of voerkuilen. Sommige dieren veroorzaken schade en overlast en dan moet de jager uitkomst bieden.

Op het haas en het konijn is een jager zuinig, zo zuinig dat menigeen die met kerst vraagt om een haas of konijn, teleurgesteld moet worden. Zij zullen noodgedwongen naar de poelier moeten voor geïmporteerd, dus in het buitenland geschoten wild. Hoe 'duurzaam' zou dat wel zijn?

Het niet meer mogen jagen op het haas en het konijn is het straffen van de jager voor alle werk wat hij (of zij) het hele jaar in de natuur doet. De beloning is voor de jager een enkel stuks wild. Maar vergeet niet wat de jager voor ons als samenleving het landschap met de daarin levende dieren doet. Dat aspect wordt vergeten, maar zou bij uw besluit van doorslaggevend belang moeten zijn. Daarom valt het jachtverbod redelijkerwijze niet te onderbouwen. Kijk naar de reacties, maar kijk vooral in de velden zelf naar wat er gebeurt. Besluit niet vanachter een bureau, maar kom in beweging. Trek als

eerste uw voornemen tot jachtsluiting in en ondersteun juist de jagers in hun werk. Pak de handschoen op.

Jan Kreijkes